

constans foliolis. Contra venena & iocineris vitia pota prodest.

De Capno seu fumarica. CAP. CX.

FVMARIA fruticosa est herbula, coriandri similitudine, pratenera, foliis candidioribus & cineracei coloris, vndique numerosis: flore purpureo. Huius succus acris est, claritatēque facit oculis & delacrymationem, ceu fumus: vnde & herba nomen traxit. Illitus cum gummi, duplicatos palpebrarum pilos euultos renasci prohibet. Cæterum herba in cibo sumpta, copiosam bilem per vrinas trahit.

De Loto satua. CAP. CXI.

LOTVS satua, quam aliqui Trifolium vocant, nascitur in hortis. Expressus ea succus addito melle, argema, nubeculas, albugines cæteraque vitia caliginem oculis offundentia discutit.

De Loto syluestri. CAP. CXII.

Syluestris lotus, quam alij Libyon appellant, plurima in Libya gignitur, caule bicubitali aut etiam maiore, alis multis: foliis loti trifolix pratensis: semine fœnigræci, at minore multò, gustu medicato. Vim calfaciendi & leniter astringendi obrinet. Tollit è facie næuos, itēque maculas à Solis ardore contractas, si cum melle perungatur. At trita per sese aut cum malux semine, &

ex vino aut passo bibita, doloribus vesicæ succurrit.

De Cytiso. CAP. CXIII.

CYTISVS, frutex est albus in totum, vti crhamnus, ramos spargens cubitales ac etiamnum maiores, in quibus folia fœnigræci, aut loti trifoliâ, nisi quod minora sunt, dorsoque medio prominentiore. Ea digitis trita erucam olent, gustatâque cicer viride sapiunt. Folia vim habent refrigeratorem: œdemata inter initia discutiunt, si cum pane trita illinantur. Eorum quoque decoctum vrinam potu ciet. Cæterum nonnulli, quod apes alliciat, eâ propter aluearia serunt.

De Loto Ægyptia. CAP. CXIII.

LOTVS quæ in Ægypti campis flumine inundatis prouenit, caule est [Ægyptiâ] fabæ simili: flore paruo, candido, liliaceo simili, quem tradunt ad ortum Solis aperiri & expandi, eodem occidente comprimi occludique: hocque amplius, caput ipsum vespera mergi aquilque condi, rursumque ad exortum Solis emergere extra aquam. Refert verò caput calycem papaueris maximum. In eo grana sunt ceu milij, quæ Ægyptij siccant & in panes cogunt. Radicem Lotus hæc habet mali cotonei similitudine, quæ & ipsa cruda coctâque manditur: cocta sanè, qualitate vitello oui respondet.

De

De Myrsophyllo, seu millefolio.

CAP. CXV.

MYRSOPHYLLON, cauliculo est singulari, tenero, unicaque nixo radice: foliis circa caulem laeibus, foeniculi similibus, iisque plurimis, unde & nomen accepit. Est vero caulis quadantenus cauus, coloribus variis distinctus, & quasi studio atque artificio limatus & explitus. Nascitur in palustribus. Vulnere recentia ab inflammatione vindicat, seu viride seu etiam siccum ex aëto oblinatur: præcipitatis quoque ex alto cum aqua & sale potui datur.

De Myrrhida. CAP. CXVI.

MYRRHIS, quam alij myrrham nominant, similis est cicute caule foliisque. radicem vero habet oblongam, teneram, rotundam, odoratam, cibo non insuauem. Hæc pota in vino, phalangiorum moribus auxiliatur. Ciet vero menstrua, & foeminarum purgationes à puerperio trahit. Eadem decocta & in sorbitione data, phthificis subuenit. Tradunt & nonnulli, eandem bis die terve potam ex vino in pestilenti constitutione ita salutarem esse, ut arceat morbi contagia.

De Myagro. CAP. CXVII.

MYAGROS, quam aliqui melampyron vocant, herba est è cremiorum genere,
bicubi-

bicubitalis, foliis rubiæ similibus, pallidist
semen verò gerit fœnogræco simile, pingue:
quo quidem torrefacto & tulo virgas obli-
nunt, usque lucernarum vice vtuntur. Cate-
rùm hoc pingui corporis scabritias expoliri
læuigarique constat.

De OEnagra. CAP. CXVIII.

OENAGRA hæc œnothera aut œnuris,
frutex est arboris specie, prægrandis,
folio amygdalaceo, sed latiore, liliaceo non
dissimili: floribus roseis, magnis: radice can-
dida, longa: cùm siccata est, vinum olente.
Nascitur in montanis. Radicis dilutum feris
animantibus in potu datum, vim hanc ha-
bet, vt eas ex feritate ad mansuetudinem
traducat. Quin & illitu eadem radix efferan-
tia sese vlcera mitigat.

De Cirso. CAP. CXIX.

CIRSIUM caule est tenero, duùm fermè
cubitorum, triangulari, ab imo foliis
rosæ pusillis circumdato, quæ quidem angu-
los habent ex interuallis spinolos, sed mol-
les: foliis buglosso similibus, modicè hirsu-
tis, longioribus, subtandidis & per extremi-
tates aculeatis. Est autem pars summa caulis
rotunda & hirsuta, illique insident capitula
in summo purpurea, quæ in pappos seu lan-
nugines soluuntur. Huius radicem memo-
riæ prodidit Andreas laboranti loco adalli-
gatam, dolores varicum sedare.

De Aſtere Attico. CAP. CXX.

ASTER Atticus, [qui ab aliquibus Bubonium appellatur] virgultum est lignosum, florem habens in cacumine purpureum aut luteum, per ambitum anthemidis capituli modo diuisum, foliis stellæ modo radiatis. Quæ verò caulem circundant folia, oblonga sunt ac hirsuta. Exastuanti stomacho, oculorum & inguinum inflammationibus, sedique præciduæ illitu auxiliatur. Aiunt & id quod in flore purpurascit ex aqua potum, angina laborantibus puerisque comitialibus opitulari. Prodest verò flos recens ac etiamdum humidus, inguinum inflammationi adhibitus. Si verò aridus sinistra laborantis manu decerpatur, & inguini adalligeretur, dolore liberat.

De Isopyro. CAP. CXXI.

ISOPYRON vocant aliqui Phasiolum, quoniam ad phasioli similitudinem in summo folio pampinum seu clauiculam gerat. Capitula sunt in summo caule tenuia, minorum feminum plena, melanthij saporem imitantium. At folium est aniso simile. Semen contra tussim cæteraque pectoris vitia cum aqua mulsa bibitur. Sanguinem quoque excreantibus & hepaticis vitale.